

کونده په پوو :

به تیشکی پوژ زور په ستم
تاریکی و شهر ئه په ستم

[له گال هاتنه خواره وهی چاوی نابینیت و خوی ئه دا به عرزا]

شوان : [نه گاته سر که له شه که ی و گوچانه که ی و قاجیک
نه خاته سر سهری کونده په پوو]

هاوریکانم :

کونده په پوو خوی دا به عرزا و مرد
سوپاس بو پوژ له ناسمانا نیمه ی بزگار کرد

په پووله و ههنگ :

که واته به م بونه وه که بنه دار نارامی گرت به رامبه رگرمایی پوژ
پنویسته ناهه نگیکی گورانی بو بنه دار خه لات بکه یین ...
هه مولایه که دست ده کن به سه ما کردن له سهر ناوازی
موسيقا و دهنگی بولبول ، جریوه ی چوله که و ، باعه باعی کارو
به رخولان ...

په پووله سه ماکه ری سهره کی په
ههنگ خوشاوی ههنگوین دابه ش دهکات

ههور :

(دهنگ ده داته وه له ناسمانا)

ئی ئه وانه ی که دلسوزن بو پاراستنی هیمنی ژیان
له منیشه وه خه لات بو نیوه ی به ریز بروسک و باران
تا دووباره دارگوینز که لای سهوز بگریته وه
تا دووباره به هاری ژیان نوی بیته وه

هه موو : هه تا هه تایی به دو ناپه سند له ناوا ایمان
دوور که ویته وه .

* سوودم له چند پارچه شیعریکی (کاکه ی فلاح)
وه رگرتوه .

نه کته ران :

- 1 - شاعیر به جل و به رگی یونانی به
- 2 - خانی پیره میر،
- 3 - حه سه ن و حه مو دو برانه و لافزه بیژن
- 4 - مه م
- 5 - لاس
- 6 - گینج خلیل دهرهینه ر نه توانی به یه ک
- 7 - فه رهاد یان دو نه کته ر جینگای هه مو یان
- 8 - چه تو وه رگری

- 1 - شیرین
- 2 - زین دیسلن به دئی دهرهینه ر نه توانی
- 3 - حه فسه د یه ک کج نه و دهورانه ببینی
- 4 - خه زال

- 1 ژماره
- 2 ژماره خه لکن
- 3 ژماره
- چیروک بیژن .

- تابلوی به که م -

چیروک بیژن له ناو هؤل دا هه لده ستیت و دست به کوتنی
لاوک ده کا پاش کوژاندنه وه ره وشه نکردنی توندی رونا می له
ناو شانژدا ... دهنگی بلندی موسیقا وه ک تریشقه ی ههور
دیت ... روناکیه که به دوا ی چیروک بیژه وه ده چیت له ناو هؤل دا
تا ده گاته سهر شانژ :

چیروک بیژن : ده لولو لود ده لولو ده لولو لود
ده لولو لود ده لولو لود ده لولو لود

دلی من و خوش لیانه

ئه زل هیلینین چیچک و که و ا د که ریام

هیفیا من دیتن و فیانه

فیان چی په و بوچی بی په

ل کی جیهی په و چ نیشانه

ده کاتی ده گاته سهر شانو به شه پزه بی ته ماشای دانیشتون
ده کا هه ر وه که نه دیدین .. روناکی هه ر به دوا یه تی هیچی تر له

بیکه و دیارک

ناو شانودا پیشان نادا به و شه پرزه می یه دست به ناخوتن دهکا .

چیروک بیژ : نازیزان .. لیم بیورن ... ناگام له نهنگونه بوهر وها ناگام له خوشم نه بو ... له بهر نه وه بمبه خشن .. دانیشتوانی به ریز پرسیاره کم هه یه .. نه و پرسیاره کوته و نیستاش دوباره ی دهکه مه وه :- فیان چی یه .. ؟ دوستی ... هوپ ... له ف ... خوشه ویستی چنه .. ؟ زور که س له پیش من وله گل من داو له پاش منیش هر بیر له وشته دهکه نه وه وله دوا ی ولامی نه م پرسیاره دهگرین ... من بهش به حالی خوم زور ولامم دوزینه وه .. گه وره کان ... پاله وانه کان هه ژارو به له نگاهه کان .. ناغاو کزله کان .. ژنو و پیاوه کان .. بر بیژو شیته کان ... مهردو نامه رده کان .. هر یه که به ناره زوی دلخوشبونی خوی ولامی داوه ته وه .. جا من ده لیم فیان نه و شته یه دل پته بینتی و هه لپه رینی ... خوشی زورکا ... کین و توره می له دل ده رکا ... له هه مو توخییه کان ده ریچی .. له ناو بازنه یه کی ته نگ نه مینی ... به لکوله کوشی خوی دا جیی هه موو شتی بکا ته وه ... زوری له سهر رژیشتم ... له بیرم چو شته گرینگه که تان بو بگرمه وه .. چیرۆکه که ... نه و چیرۆکه ی نه مانه وی نیمشه و پیشکه شی به ریزتان بکه ین .. نه م چیرۆکه هیچ چیرۆکنوسیگ نه ی نوسیوه هیچ حیکایه ت خان نه ی گوتوه و له هیچ کتیب و ده فته ردا چاپ نه کراوه ... لیم بیورن ... بمبه خشن .. من هه ر وامه .. بر بیژم زور قسه ده که م ... به لام ها ... وا ده چمه ناو جه رگی چیرۆکه که وه ... نازیزه کان ... له کوته وه ... شاعیره که هه بو که نیستاش ماوه وه هر ده شمینی ... خدری زینده یه .. شتی تره نازانم ... نه ویش وه که نیستای من هه ر نه و پرسیاره دهکا ... فیان چی یه .. ؟ له هه موو کوز و قوشبنی نه م جیهانه دا گه راوه ... فینوس و عه شتاری دیوه ... له گل منیرفاو ناهید دانیشتوه و ناخوتنی له گل ناهوره مه زداو نه هریمه ن کرده ... چه ند پاله وانی عیشق له م دونیایه دا هه بون و نه بون لی ی پرسیون و که وتوته

گفت و گو له گه لیاندا ... هیچ یارو نه فیندارو به هه وانی فیانی نه هیشتوته وه .. به لای هه موویاندا رویشتوه .. به ناو هه موو میله تانی جیهاندا تیپه ریوه .. نه و میله تانه ی ماون و نه ماون تا له دوا می دا گه یشتوته جیگایه که دیویه تی گه نجه کانیان زور که شخه و قوزن و که کانیان جلی ره نگاو رهنگ ده پوشن .. بیره کانیان عاشقی شیعر و شایین .. هه موویان عاشیق و نه فینداری خاکن ... زور چه ز له گول و شتی ره نگاو رهنگ ده که ن ... شایی به کیان هه یه پی ی ده لین : ره شبه له که ... که و کور ... پیرو گه نج ریز ده بن و ده که ونه هه لپه رین له سهر ناوازی دوول و زورنا یان ستران و گورانی گوتن ... خاکیان پر چیاو دؤل و روبارو کانی ناوی ساره ... خاکیان پر زیرو خیرو هاته ... میرگیان پر نیرگزو هه لاله و ریواسن ... چیا به کانیان برن له ته یرو ناژله کیوی ... له قه راخ شارا بیره میرده کی دیوه و لی پرسیوه : نه وه چی میله ته کن و نه و خاکه ناوی چی یه .. ؟ بیره میرده که ولامی دایه وه و گوتی : نه م میله ته که له و به هشته زه مینه دا ده ژین ناویان کورده .

«نه و روناکی یه ی چیروک بیژی نیشان ده دا بلاوده بیته وه ناو شانو شاعیر و بیره میرد دیارده کا و چیروک بیژ به رز ده بی ...»

شاعیر گه نجه و جلو به رگی یونانیه کانی کونی له بهردایه ... بیره میرد ژی به جلو به رگی کوردی و گوجانه کی به دهسته وه یه وه کو شوان دیاره ...

شاعیر : من جیگای وام به رچاو نه که وتوه له میژودا ناوی وام نه بیستوه
بیره میرد : روله نه مانه میله تی چیا نه وه ی کاردوخ و گه لی میدیانه
هونه ری گه وره ی نه وان فیانه

شاعیر : فیان ... ! .. فیان ... !! ؟
بیره میرد : به لی .. روله .. به لی فیان .. !!

شاعیر : مامه گیان له کۆنه وه تا نیستا
له فیان ده که ریم په پیتا په پیتا
لاپه ری میژوم نه هیشتوه .. نه ی پشکنم
قوشینی جیهانم نه هیلاوه .. تی ی نه که ریم
هر چیکا خوشه ویستی تیدا بوبی
بومه میوانیان که ده وزه خ ژی بی
به لام نه نگۆ ناسم
پیره میورد : کورم بروب بینه
له بول و چیا ... دارو دره ختان .. بهرسه
ل ناو جاده و کولانان
له زویرو بنارو میرگان
له سه رو بارو کانیان
له باو باران بهرسه
شاعیر : مامه گیان ... چی به رسم
من نه زمانیان نازانم
پیره میورد : چون له فیان ده که ری و نازانی ... !
نه زمانی فیان که سه مه یه نه یزانی ... ؟
به هر نه زمان بو فیان بیژی
هه موو که سه وه ک یه ک تاسی ده چیژی
شاعیر : مامه گیان وه یه ... له بیرم جو بو
زمانی فیان یه که و نابیی په دوو
پیره میورد : کورم پیم بلی توکی ی
کیوه ده چی و له چی ده که ریخی ... ؟
شاعیر : مامه گیان من شاعیرم هوزانفانم
ده که ریم و چاوه ریی ناو کوفانم
ل دهرونی نه فینداران هه لقولوم
به ناو نالی عاشیقان ناسراوم
که پانی من له دوا ی نه کسیری ژیا نه
ناواتی من هه میشه دوزینه وه ی فیانه
پیره میورد : کورم ... که ر شاعیرو هوزانفانی
که ر که روکی و نه فیندارو دلوفانی
به سه ربالی ته یر ده که ری ی و ناته بتی
بو فیان هه ول ده ده ی و نار او هستی
وه ره ب بینه کوردی هه ژارو به له نگاز
بو مه بهستی فیان ده که ری و

به دل و به گیان ... هه ر ده کا گازه گاز
شاعیر : تو خوا مامه ... نه نگونه خاوه ن فیان
زور ده مه ده که ریم و نه مدییو نیشان
پیره میورد : نه تو که نجی و ... ده لی ی هاوده می میژی
که ر عیشتارت دیبی ... بو چی پیر نه بوی
شاعیر : مامه گیان ... نه وی فیانی له دل دابی
ژیانی بو فیان ته رخان کرابی
نه ده که وی و نه پیر ده بی
پیره میورد : نیستا تو جیت ده وی له من ... ؟
شاعیر : لاپه ره کی فیانی نه نگوم ده وی ... !
پیره میورد : وه ره لاپه ری میژومان وه رگیره
چاوی له پاله وانه کانی عیشق بگیره
لاس و خه زال ... مه موزین
ستی و فخرخ ... فه رهادو شیرین
قاسمی مه یرو ... مه حه مه دوسیی
چه توو یاره که ی ... چه مبه لی و بنه وش
هه مویان نه ستیره ی فیانن لیره
شاعیر : شاعیرتان نی به بیان نه خشینتی
به دونیا یان بناسینی
پیره میورد : چیروکی شاعیرمان ده مینته وه
باب بو کور ده لیته وه
کور بو نه وه ده کیرته وه
شاعیر : مامه گیان پیم بلی توکی ی و ناوت چی یه
له وه موو گوتانه مه به ستت چی یه
پیره میورد : کورم ... نه زم دلسوژی نه وانه ... خانی
چیروکی مه م وزینم بو نه وان نانی
شاعیر : مامه گیان ... که تو خانی شاعیری
چون نه مای به که نج و نیستا که پیری
نه وه ی شیعو فیان له دل دا بی
هه رگیز نامری و هیچ جار پیر نابیی
پیره میورد : که ر کاره ساتی نیمه بیستی
نه ک پیر ده بی به لکو ده هینی نوشوستی
ده کاتی ناخوتن دا پیره میورد نیشاره تی بو دانیشتوانی ناو
هولدا ده کا ..
شاعیر : که ر من برومه ناو نه وانه

کئی بگرم بو خوم به نیشانه
بیره میزد : کورم ... هر کس بیینی به چاو
له منال و پیروژن و پیاو
دلایان ته په ته پ دهکا ... بو فیان .
مروناکی کز ده بی و هه مو شانو تاریک ده بی،

- تابلوی دوهم -

دجیروک بیژ دینه وه سهر شانوو گورانی ده لیت،
دجیروک بیژ : نه زنی ب گوندی مه دا بیم و بهر له کانی
گول و نه سرینا شانیت خو جهم به ک دانی
دهنگی حه سه ن و حه مویا بی دهیتن
به که ک ده نالی و به که ک چیروکی فیان ده لیتن
نازیزه کان لیم بوورن ... سه رتان نه نیشینم ... من هر بیژم ...
زور ناخوتن ده که م ... به لام قسه کانم بی سود نینه ...
شاعیری کونه پوش و گه روکتان دی ... چه ند باسه کی هر
قازانجی له گه ل پیره میزدی کرد ... و ابزانم نه نکوژی شتیکتان
لی قازانچ کرد ... نا ... نا ... من له گورانی گوتندا باسی
دوو ناوم کرد ... حه سه ن و حه مو ... نه وانه دوو پیاو بوینه له
کاتیکی زووه ژیاون ... هر وهک باسیان ده که ن ... ناویان
هه سن و مه مو بوینه که چی پاش دیار بوونی نیسلام کراون به
حه سه ن و حه مو ... تا چی رادده به که نه وه راسته ... ؟ نه وه ی
نازانم ... به لام نه وه ی ده گزیره وه ده لین نه مانه دوو برا
بوینه ... له منالی به وه خه ریکی رابواردن و بی که نین و شادی
بوینه .. ده لین نازانم نه و ده لینه راسته یا درویه .. هر دوکیان
خه ونیک ده بینن که شه لخی میس هه نگوینه که له ده میان
ده رده پهری ، پاشان ده جنه لای مه لایه که یا زانایه که بو نه وه ی
خه ونیان بو شی بکاته وه نه ویش بی یان ده لی : نه نگو ده بینه
شاعیرو لاوک بیژ ... له پاشان بوون به لاوک بیژو شاعیر ... هر
چیروکه ک گوی یان لی بو بی ده یان کرد به به بیت و مه لحه مه ...
به لام نایا نه و هر دوو که سانه راسته قینه ن یا نه فسانه بین ..
نه وه ی نازانم ... هر نه و هینه ده زانم که نه وه موو که له تورو
توراسه ی هه مانه چ لاوک و به بیت یا مه لحه مه و ستران هه موی بو
نه و دوو که سه ی ده گزیره وه !
دجیروک بیژ ده چی و شانو روناک ده بی و دوو که س له ناو شانودا

هات و چون ده که ن :
به که م : هه سن وهره من برسی مه ... !
دوهم : مه مو چی بکه ین ... ؟ چی بخوین .. ؟ منیش وهک تو
برسی مه .. !
هه سن : ده چینه جیگایه که ... به لکو تشته کمان بی بدن !
مه مو : کوره به خوا پیمان ناده ن
گر بشیده ن .. نه وه له نه زمانمان ده ترسن .. !
هه سن : نه وهش هر باشه لیمان بترسن
مه مو : نیستا تو بلزی وهک پیشان ...
خه لک له مه بترسن .. ؟
یان تیگه یشتونه و خوشیان ده وین .. ؟
هه سن : جیاوازی نی به .. بترسن یا خوشیان بوین .. !
گرینک نه وه یه تیرمان که ن .
مه مو : چون جیاوازی نی به ..
پیشان ده یانگوت : چاوش و مو ترین
نازانم نیمه که له تور بویان دروست ده که ین
میژویان تومار ده که ین
تا دواروژ قازانجی لی بکه ن
هه سن : برام نه وه پیشه مانه ..
وا بو خومان ده لین .. کارمان بی چی به .. ؟
مه مو : «سه ی ده بری» نا ... نا ... برام وان نی به
نه وه ی نیمه ده که ین هونه ره
زور که س ئیمرو پیوه ی خه ریکه
هه سن : برام ... زگمان ها وار ده کا
رگ چی له هونه ربکا .. ؟
مه مو : هونه رمه ندان هه میشه له نازاردا ژیاون
تا به ناخوشی فه وتاون
هه سن : گه رگ تیر بوو ... مردن با هر هه بی
مه مو : نه و خه لکه ی نرخمان نازانم
له پاش مردن ...
په یکه ر بومان دروست ده که ن
نه وه یه منی نازار ده دا .
هه سن : «سه ی ده بری» برام گه ر له برسا مردم
با هر قاورمه بدن له په یکه رم
سو دی چی به .. ؟

مه مو : خو وايه ..
 نيمه تا نيمه ميله ته که مان نامانناسيت
 هر باسپيش مان ناگه
 که ر چي له سهر نه زماني هه موويانه
 شيعرو به يته کاني نيمه .. !
 هه سن : ده ليان بپرسه ... کا ده مانناسن ... ؟
 «نيسارهت بو دانيشتوان ده کا ...»
 مه مو : ده زانم ... به لام .. «نيسارهت بو دانيشتوان ده کا وله
 که لياندا قسه ده کا» :
 نه ري خه لکينه ...
 نه نگو گنج خه ليل و خه فسه ده ناسن
 چه توو شيرين ... کولک و ده زکيرانه که ي
 نه و شه رانه ي کورد کردوويه تي
 به شيعري نيمه له ناوتان ماون ..
 چون نامانناسن ... ؟
 «هه راو قه له بالغیک له دهره وه ي شانو ديت .. (هه سن و مه مو)
 خو يان له لايه کي شانودا ده شارنه وه ... شاعير له که ل چه ند
 که ستي تر به جل و به رگي کوردي دينه ناو ژوري شانودا ...»
 شاعير : براهه کان ... نازيزه کان ...
 من له هه ستي روژ ده که ريم
 له تريفه ي مانگ ده که ريم
 له فيان باران بوزه وي ده که ريم
 په روانه بو په يوهندي له که ل گولدا هه يه
 بلبل بو ده خو يني
 دلي دلدار که ياره که ي ده بييني
 بولي ده داو دونيا هه لده په رييني
 ژماره (1) : نه وه تو چي ده لي ي و ... چيت له به ردايه
 ده لي ي شيتي و که تي يه نه م لايه
 شاعير : من شاعيرم وله هه ستي مروقه پرسيام
 دوزينه وه بييري پا که نيش و کارم
 ژماره (2) : پيم نالي ي بو وه ک قه ره قوزي
 ده لي ي فه رده ي ته پ و تو زي ... !
 شاعير : نامناسن بويه نرخم نازانن
 گويم لي بگرن و مه به ستم بزنانن
 ژماره (3) : ده لي ي که رين به ريگاي خودا بابروا

نه وه شينته و هيچ بي ي ناكري بروا
 شاعير : براکانم ... ليم تي بکن ...
 من شيت نيم ... بواره م بدهن
 که راني من بو نه کسيري ژيانه
 مه به ستم دوزينه وه ي فيانه
 ژماره (1) : کوره فياني چي و تره ماشي چي
 تو سه رخوشي ... بو لانا چي
 ژماره (3) : راهه ستن برا کانم
 شتي کي لايه و ابزانم
 شاعير : به لي .. به لي ... شتم زورن
 که ر تيم نه گن ... ليم ببورن
 ژماره (2) : بابو له کولمان به وه
 نيشمان زوره ليمان به وه
 شاعير : نازيزه کان .. که ر ليم بيچنه وه
 بزنانن له چي ده که ريم
 هيچ کاتيک له کولم نابنه وه
 ژماره (3) : باشه ....
 له و که رانه دا چي مه به ستم هه يه ... ؟
 ناوي فيان ديني و نازانين نه وت بو چي يه ... ؟
 شاعير : نه زله عاشيق و ياران نه پرسم
 نه زله به زربووني فيان نه ترسم
 نه و فيانه ي له دلدا ... جي گير ده بي
 له هه موو جيهانم پرسيوه به لکو
 وه لام له لاتان ده سگير ده بي
 ژماره (3) : هاوري ي شاعير که ر بزاني
 خاوه ني وشه ي فيان نيمه ين
 فيان له لامان پرواه
 به هيز بو وه به خيو کراوه
 خواردن و نوشيمان ژيانه
 هه ناسه و هه ستمان فيانه
 شاعير : مروقه کم ده وي ناخوتني فيان بي
 له ژياندا خه ريکي نه مري نه فين بي
 ژماره (2) : نه وه نيشي نيمه ني يه
 بو نيشي وا زور که س هه يه
 ژماره (1) : برو له پاله واناني عيشق و زين بپرسه

له گینج خه لیل و حه فسه د ، له مه موزین بېرسه
 شاعیر : نه وانه له کوین ... ؟ نه ری ماون .. ؟
 له کوی ی لیان پرسم ... ؟ نه وانه گلینه ی چاون
 ژملره (3) : دوو برا هه ن له کوته وه ژیاون
 لیان پرسه .. نه وان له عیشقدا سوتاون
 شاعیر : ده بیم بلی کاکه نه وانه کین
 ناویان چی یه ونیشه چی ی کوین ... ؟
 ژملره (3) : یه که کیان هه سنه ونه وی دی مه مویه
 جیگایان هم خاکه ی پر کلویه
 هه ژوانی بوی بچی ده یان بین
 له وی ده توانی بیان دوینی
 «شاعیر ده سوریته وه له ناو شانودا .. ژماره (1) و (2) و (3)
 درده چن»
 شاعیر : کا نه وانه له کوین ..
 له هه وا دان یا له زه وین
 که رخواه نی فیان بن ...
 له گرانې منالان .. یا له ناوازی مه لان
 تیر نابن و هه رده که رین
 «هه سن و مه مو له جیگای شاردنه وه ی خویانه وه خه ریکی
 ته ماشاگردنی نه کتاره کانی ناو شانودان وله کاته ی ناویان دیت
 هه سن ده لیت :
 هه سن : برا گیان ته گوهر لی یه .. !
 له مه ده که ری ناومان دینی
 که چی نازانین نه وه کی یه .. !
 مه مه : وهره بروین ببینین
 مه به سستی چی یه بیدوینین
 «شانو تاریک ده بی و هه مو روناھی ده کوژینه وه»
 «تابلوی سی یه م»
 شاعیر دیته ژوری و کوچانه که ی به ده سته وه یه له نه رز ده داو
 جار جاریش رایده وه شینی یان ده سورینی ... له لای تری شانو
 هه سن و مه مو دینه ژوری و ئیشاره تی بوده که ن .
 مه مو : نه مه یه ... ؟ !
 هه سن : به لی خوی بو . !

شاعیر : برایان نه نکو کی نه ... ؟
 مه مو : بو کاکه ... ؟ توله چی ده که ری ی .. ؟
 شاعیر : برام دوو که س هه ن .. ده بیا بیانینم .. !
 هه سن : شه پرزه مه به ... ! ناویان چی یه .. ؟ نه وانه
 کین ... ؟
 شاعیر : یه که کیان مه مو نه وی دی هه سن .
 مه مو : «به پی که نینه وه» : نه وه هه سن و من مه مومه
 شاعیر : تو خوا ... نه وه نه نگون
 هینه که راوم به دواتان ... تا پایه کانم ماندووبون .
 هه سن : چیت ده وی ... ؟ چیت مه به سته .. ؟
 شاعیر : پرسیارم له نه نکو .. شتیکی ئاسانه ، له به ینتانا فیان
 چونه .. ؟ پر خوشی یه ... یا پر ژانه .
 مه مو : فیانی گشتیت ده وی ... یا تاییه تی .. ؟ !
 شاعیر : که ی فیان تاییه تی بویه .. یا گشتی .. ؟ !
 هه سن : نه دی قوربان ... چیت که ره که له مه
 زکمان له برسوا و له مه له مه
 شاعیر : دیاره شاعیری ئیوه برسی یه
 بی نان و ئاو ... هه میشه له ری یه
 دیاره به بی ریزو نرخ له جیهاندا ده ژین
 میلله ت نازانی نه نکو میژو ده نویسن
 مه مو : ئیمه واین و ژیانمان وایه
 هه مو ته که لمان به نرخ کایه
 شاعیر : کول نه دهن ... میژو بنوسن
 له و جیهاندا فیان تومار که ن
 هه سن : چی مه می ئالا له که ل زین دا
 یا بنه وش له که ل چه به لی دا
 فیانی لاس له که ل خه زال دا
 شیرین و هاوری یه تی فه رهادا
 هزاره زاری وه ک وان .. نه مرمان کردن .
 به چه نگو لیک دان .. به ناواز گوتن
 به خوینی دلمان ... به برسی و تیهنی
 نه مرمان کردن
 شاعیر : کاک ی برا ... داخوازم نه وه
 نه و نه فیندارانه به چاوان بینیم ..
 مه مو : بو چیته .. ؟

ههسن : ئىيان گەرى .. با دەردمان زىندو نەبىتەو
 شاعىر : هەمو جىهانم دى و پشكنىم
 هىچ ئەقىدارەك نەما ئى نەپرسم
 با بزائم فىان لە لای ئىوہ چوہ
 بوچى يە ... و نرخ و بەھای چەندەو چوہ
 ههسن و مەمو : وەرە .. با بروين .
 شاعىر : با بروين .
 «روناكى كز دەبى .. هەموويان لە شانو دەردەچن و تارىك
 دەبى ..»

- تابلوى چوارەم -

شانو رەوشەن دەبى ... هىچ كەس تىدا نى يە .. دەنگى
 كاويسە ناغا لە پشت شانولە موسە جىلەو دىت كە گورانى گىنج
 خەليل دەلىت . پاشان كورە كەنجىك دىتە ناو شانو شەپزەو
 نارەحەت ديارە تەماشای ئەو لاو ئەو لا دەكا لە لای تری شانو
 شاعىرو هەسن و مەمو دىنە ژورى .. خويان لە لایە كدا
 كودەكە نەو و دەشارنەو بوئەوہى كورە كەنجەكە ناگای ئىيان
 نەبى :-

كورەكە : توخوا ياران وەرن بەمگەنى
 وا دلم بویتە كەمى ل فى دنى
 لە دەريای عىشقدى بى ئەنگە رماوہ
 شەبولى ئاو و زىيانى توند
 يارتى بى دەكەن و نارامى ئى براوہ
 شاعىر : ئەو كەمى يە .. ؟

مەمو : ئەو گىنج خەليلەو لە يارەكەى دەگەرى .
 شاعىر : «دىتە پىشەوہ و نىزىكى كەنجەكەى دەبى،
 وەرە مەقال چىتە .. چىت گەرەكە ... ؟
 كورەكە : دەلىم گەرى ... !
 شاعىر : چون ئەبى كاكە .. چىتە .. ؟
 كورەكە : من دىل بسكى شوخىكم ..
 گەربىتە دەر .. مانكى چوارەدە شەرمزاردەكا
 شاعىر : ئەرى كاكە .. فىان چى يە ... ؟
 كورەكە : فىان .. ؟ ! ئاخ ... فىان .. !!
 فىان تىرىكە لە جەرگى مروف دەدا
 چون ھەوا پووش ھەلدەگەرى

وہە نارامى لە گيان دەبەرى
 شاعىر : وەرە كاكە شتىكت بى بلىم .. دلت نارام بى
 گيانت دووركەم لە ھەلپەرىن .
 كورەكە : دەلىم گەرى ئىشم بە تونى يە
 دلم بە بومبای عىشق پەر پەر بوہ
 بە ئاخوتن هىچم بە دەست نایى
 زور شتم ديوہ و زورىش گويم ئىبوہ
 «كورەكە بە پەلە پەل و ناراحەتى دەسورىتەوہ و دەردەچى لە
 شانو ..»

مەمو : كاكى شاعىر دىتت ئەو شوپرە لاوہ
 بە ناگرى عىشق دلى برژاوہ

شاعىر : دىتم .. بەلام ...
 «لەو كاتەدا كچەك دىتە ژورى و بە ناز دەسورىتەوہ و شاعىر
 قسەى دەبەرى ولە گەل ھەسن و مەمو تەماشای دەكەن و شاعىر
 دەلىت»

شاعىر : ئەم شوخە كى يە .. ؟

ھەسن : ئەم شوخە حەفسەدى ناوہ

لە تىرى چاوى ئەو .. دلى گىنج خەليل براوہ

شاعىر : حەفسەد شوخى .. گىنج خەليل كا ... ؟

ئەو فىانەى بەرد بە ئاودەكا

بە گورانى پرسوز گازت دەكا

فرمىسكە كانى چاوى تودەگرىينى

ئاموزات بو .. لە بىرت چو ... ؟!

بە تەم پەربو .. ژيان و مېژو !

حەفسەد : فىان .. !!

ھەفال زور مەزن بوو

لە سنورى ئاموزاكەم .. واتى پەربوو

لە بازنەى تەنگى يەك دلدا ... نەما دەرچو ..

شاعىر : شوخى جوان ... !!

كام ئەو بازنەى دەتكردە نال

ئەو خزىمەى دەبوہە بسمار

گرى و فىغان بو كوىى دەرچو

بۇيارەكەت .. لە بىرت چو

حەفسەد : كاكى برا ...

فىانەكەم .. بو ھەوايە

دهروا .. دهروا ... به سەر لوتکان دا دهگه ریت

ماچی کانی و روبار دهکا

دهست له ملی شوانان دهکا

له گه له ناسه ی منالان .. تیکههله دهبنی

له گه نیرگزو که و ... شایی دهکا

دخوی دهسورینی و به تیزو که می به وه ته ماشای شاعیرو

هه سن و مه مو دهکا و دهرده چی له شانو ... که شاعیر دهیه وی

قسه ی له گه بکا و به دوا ی دا دهروا به لام مه مو شانای دهگریت

و دهلیت :

مه مو : کاکی شاعیر لی گه ری ...

وا دهبینی له په رزینی خو په رستی ... چوته دهری

نایه وی بوت په رستی ... له سنوری نیمه ده رچوه

شاعیر : چون ... چون دهبنی نه فیندار

دوستی خوی به چی بیلی و

دلی بعمینی هه دار

له و کاته دا کچی تر : بته ژوری ... شه پرزه و ناراحت و

ته ماشای ده و رو به ری دهکا و دهلیت ...

کچه که : من شیرینم یاری چه توم کا

نه به زومیری مه دیدانم کا

شاعیر : تو شیرینی ؟ .. ژیانای لاوان تال ده که ی ... ؟

که نجی پر هیز .. بی تواناو لاواز ده که ی ... ؟

شیرین : به لی نه زم شیرین ... نه زم شوخ

ناماده م بژیم له گه یارم

به هه ژاری له ناوکوخ

له گه یارمدا بم هیچ په کم به نی به

برسی بم له م ژیانه دا ... یا نه مینی کلوخ .

شاعیر : تو ناوه کی بو زور گیانان

تو جانه کی بو زور له شان

یاره که ت ... چی فه رها ده یا چه تویه

یا کولکه یا سلویه

زور دل بو تو به په روشن

زور گه نج له رینگای تو ...

بی میشک و هوشن

شیرین : به د به ختیمه ... به د به ختیمه

لیم گه ری با بروم و بلیم

هه زار جار به د به ختیمه

» به شه پرزه بی و ناراحتی له شانو ده رده چی له لای تردا

که نجیکی توندو به تواناو به جلی کوردی دیته ژوری و ته ماشای

خه لکه که دهکا ...

کورده که : چه توی خاوه ن سه پ و سه نگر نه زم

دوژمن شکین و نه به زم

له رینگای شوخیکدا چه نگم ده کرد

به لام له ناسوی بوت په رستی تی په ریم

شاعیر : که نجی به دل .. دیاره خوشه ویستیت نه ماوه

گولی عیشق له دلت دا چرمسیوه

چه تو : کاکی برا وا تی نه که ی ...

نیستا .. دلم بوته کانی فیان

له پیشودا عاشیقی گولیک بوم

که چی نیستا دلم بوته ...

نه فینداری گولان .. هه موو گولان

فیانم له گه ر ژا دابه ش ده بی

له دلی هه مو مرو فیک له م زهویه دا

دارو دره خت .. ته یرو ناژهل

چی گیر ده بی .. !!

شاعیر : چون نه بی ... چون ... ؟

چه تو : هه ر گوله که خونجه بگری

شیرینه بوم

هه ر مناله که نه زمان بگری

شیرینه بوم

هه ر کانی یه که ناو هه لدا

شیرینه بوم

هه مو زهوی له به ره هه مدا

شیرینه بوم

من فیانم برده سه ری

له سنوری عیشقی یه که کدا ... ده ر په ری

له توخییی بوت په رستی ... چوته ده ری

من عاشیقی خاکم

نه فینداری ولاتی خو ... مردوی فیانی پاکم

» به ته واو کردنی ناخوتنه که ی له شانو ده رده چی ..

مه مو : کاکی شاعیر .. نیمه ده روین ... تو لیره بمینه

هه سن : ئيمه به په له يڼو زور برسین
 ده چين .. تا نانهك په يدا بکه يڼ
 شاعير : برايان .. وا من نه و خه لکه م ناسی
 بېی ناوی زیاتر بوم بکه ن باسی
 مه مو : خوا حافیز
 هه سن : خوا حافیز
 شاعير : خواتان له گه ل .

«هر دوو کيان د درده چن و شاعير د نيت و ده چيت و سه ري
 د هسوريني وروناکي که م که م کز ده بې و پاشان تاريک ده بې .»

- تابلوی پینجهم -

شانو روناک ده بې و له لايه که وه شاعير د نيت وه ژورې که ماندور
 که سیره يه و ده لیت :-
 شاعير : نای چه نده ماندورم ... به لام
 که له روناکی به رسم ... بېم ده لیت ... ؟
 فیان چی یه ... ؟
 که له هوا به رسم ... بېم ده لیت ... خوشه ویستی
 چی یه ... !
 به لام مروغه کان
 له دلی هر یه ک یاندا ... فیان شتیکه
 له وه لاهه جور او جورانه
 تینه که یستم .. فیان چی یه .. !
 «کور هکی شه پرزه و ناراحت به جلو به رگی شپو شه پهل وهک
 شیتان دیاره دیته ناو شانو ...
 کوره که : هوئی نیش و نازارم ... شوخیکه
 دوژمنی نارامی گیانم ... جوانیکه
 قاتلی من له م جیهانه دا لیوی ناله
 من «لاسم» نه وهی لیم به زربوی خه زاله
 شاعير : چی یه ... ؟ چیت لی ون بوه ... ؟
 کوره که : نه زم لاس ولیم تیچکوه ژیان
 له گه ل خوینمدا تیکه له فیان
 له ده ریای عیشق دا تابلوقه دراوم
 نومیدم نی یه و هیوا براوم
 شاعير : که ر فیانت بو خه زالیکه ..

نه دی خه زالانی تر
 که ر نه سیری بسکی شوخیکی
 نه دی لیو نالانی تر
 ژیان فره وانه و پر له روناکی
 ته مه ن دریزه و جیگای چالاکی
 که ر فیانت بو یه کیکی بی
 نه دی چون بیرده کی .. له پاشه روژی تر
 کوره که : ده لیم که ری ژانی دلم زیاتر نه که
 پېشان دلم که ردون بو .. جیگای هه موو که س
 به لام نیستا بوته پاوانی یه ک خه زال و به س
 «به ناراحتی دهسوریته وه و شاعير به چی دیلی و درده چی و
 شاعير دیته پیشه وهی شانو .»
 شاعير : بېم سهیره نه و ره وشته
 کور نه سیری شوخیکه و
 که دیلی خوشه ویستی ژیان
 که عاشیقی کوریکه و
 کور دیلی فیانی نیشتمان ..
 «له و کاتدا که چیک دیته ژورنی شانودا له سه ره خو ده روات و
 ته ماشای نه و لاونه و لاده کات و ده لیت :
 که که که : من که کور دیکی نه شمیل و جوانم
 عاشیقی چی او روباری کور دستانم
 عیشقی من له بازنه ی گولیک تی په ری
 بو گولی نه و خاکه پیشکیشه گیانم
 شاعير : که چی نه شمیل ... شوخی کور دستان
 بو یارت هیلاو چویه کورستان
 که که که : تو کی ی .. ! ؟
 شاعير : نه ز شاعیرم ده که ریم له هه سستی فیان
 نه ز شیتی که روکم بو نه کسیری ژیان
 که که که : کاکی برا چاک بزانه
 من له رهنکی گولی که نمی ... پیش درونه
 داوی قزم داهاتوه
 له رهنکی ناسمان و ده ریای ... به روژیکی سامال و جوان
 تیشکی چاوم بو هاتوه
 له هازه ی روباره کان ... له دهنکی که و بلبلان
 ناوازی ژیانم هاتوه

له گولی بنارو چیاپه کان .. له باغی خوشی ولاتم .
 کراسه که م رهنګ رهنګ کراوه
 هه فال ... چون فیانم بو بوتهک بی ... ؟
 چون ... چون خوشه ویستم بو نه م سروشته نه بی ... ؟
 شاعیر : سروشت ته نها .. ؟
 کچه که : سروشت نه ته نها سروشته
 به لکو .. گیانه .. هه مو تشته .. !
 مروف .. زهوی ... چیا بنار
 نیرګزو گول و هه مو شتی نه م به هه شته
 شاعیر : فیانت وه هایه .. ؟
 کچه که : نه وه هایه وله وهش زیاتر ..
 «خوی ده سورینی و به له نج و لاره وه له شانود درده چی ..»
 شاعیر : نه مه له م ولات دا چی روی داوه
 هه سستی مروف لیک دابراوه
 «دهنګی گریانی کچیک دیت له دهره وهی شانو .. شاعیر
 ته ماشای دهره وهی خوی ده کا .. کچیک به شه پرزهیی دیته
 ژوری .. قژ نالوزو جل و بهرګی ناریک و ده لیت :-»
 کچه که : کچی میرو خوشکی میرو خاتون نه زم
 عاشیقی کوری هه ژارو زور زه بون نه زم
 نه وی خانلی له ژیاندا هینایه پیش نه زم
 عاشیقی مه م هه ر یه ک زینه نه ویش نه زم
 شاعیر : زینی کچی میری بوتان نه تویی
 هوی مردنی مه می نالان نه تویی
 زین : به لی نه زم ... مه م بو من که وتوته زیندان
 به لی نه زم .. عه شقی من بوته داستان
 شاعیر : باب و برات بو دوژمنی فیانن ... ؟
 نه رواوه له دلایندا .. خونچه ی خوشه ویستی
 بو خاموشکه ری تروسکه ی ژیانن ... ؟
 زین : ده لیم گه ری ... با ته شه نه نه بی ناسورم
 با بروم ... چاره بی بو یارم بنورم
 «زین درده چی له شانوو شاعیر ده لیت»
 شاعیر : خوزکا نه و کوره هه ژارم دیتبا
 به بینینی «مه م» چاوم رهوشه ن بیا
 «دهنګی کوره ک ده لیت که شیعری «نه وروزه ی پیره میرد ده لیت و
 تا دیته ناو شانودا ته واوی ده کا ... کوریک توندو توسته ...

جل و بهرګی ریګ و پیکی له به ره ...»
 شاعیر : هه فال تو کی ی ... ؟ بو کوئی ده چی ... ؟
 کوره که : من له زیندانا ته مه نم برده سه ر
 ژینم ته واو کرد به دهر دو که سه ر
 نه ز عاشیقی شوخیکی چاک بووم
 له هه مو ناسته نگی ژیان بی باک بووم
 به لام نیستا عاشیقی ژیانم
 نه فینداری هه مو هه سستی فیانم
 شاعیر : چون عیشقیکه
 مه م : فیان نه وه سنور بیه زینی
 عیشق نه وه له ناسوده دا نه مینی
 خوشه ویستی من ... وه ک روژه بو زهوی
 که تیشکی خوی دا ... هه مو شتیګ سه و ز ده بی
 شاعیر : واته فیانت به س بو زین نی به ... !
 مه م : زینه یارم ... به لام ..
 یاره که ی من له کچیک مه زن تره
 زینی من ... چیاو میرګه و روباره
 زینی من ... هه ست و سوزی دیاره
 زینی من ... ولاتمه و ... خوشم دهوی
 شاعیر : ده وا بلی ... !
 مه م : دیاره تی ناګه ی هه فال
 دهر و م له پیناوی زینم ... گیانم به خت که م
 نه که له ده ستم بچی ... وه کوزینی تر ... هه فال .
 «مه م درده چی و شاعیر له سه ر سورماندا ده مینی ...»
 شاعیر : جیګای شه پرزهیی و گومانه
 چی جوریکه دیتنی نه و فیانه

«شانو تاریک ده بیت»

- «قابلوی شه شه م» -

«دهنګی دوول و زوزنا دیت له دهره وهی شانو ... شانوره وشه ن
 ده بی و چنه د کچ و چنه د کوریک دینه ژوری و شایې ده که ن ...
 چیروک بیژ له ناو هوی دانیشتن دا هه لده ستیت و هه وار
 ده کا ...»

کون و گه پروکه دیار په کی بهی په ... نه و خه لات چې په ... ؟
 ... بو کی په ... ؟ بو به دریزای میژو شم خه لات هی بهی په و
 ده گه ری ... به هیچ که سیشی نه داوه .. که چی نه گه ر
 که سه کی هیژای شم دیاری په ی دوزی په وه .. نایا نه و که سه
 دیار په کی وه رده گری و بی رازی ده بی یا نه .. ؟ ! شم هم مو
 شتانه له په رده ی دواپی شانو که ریه که ماندا دیار ده بی ... !
 «رونای کز ده بی و چیروک بیژ دهرده چی له شانو ..»

- تابلوی هه فته م -

دهنگی به سته ی «شیخانی» به دهنگی «مه حه مد عارف» له
 پشته شانو وه دیت و شانورونک ده بیت و شاعیر دیته ژوری و
 دیت و ده چیت و خه ریکی بیرکدرنه وه ده بیت .. ده ست و چاو
 سه رو گیانی ده جولینته وه ... هر وه ک قسه ی له گه ل خوی
 ده کا تا گورانیه که ته و او ده بیت و ده لیت :

شاعیر : چی جوړه مروفن نه مانه

له تال ترین کاتا دیلان و شایی یانه

«نه و پیره میړده ی له په رده ی په که مدا شاعیری دیت «خانی»
 دیته ژوری و ده لیت» :

خانی : نه وانه له تاریکترین روژی ژیانیان

دلیان فره و انتره له که ردونی بی پایان

بو خوشی و نازادی په ناوات و فیانیان

پیشکیش به مروفو زهوی په هه سته ی

خوشه ویستی یان

شاعیر : ماوه بیکی دریزه وا ده گه ریم ...

خه لاتیکم بهی په

بو په که مین پاله وان

له توپی شم زهوی په دا

زورم دیت خاوه ن فیان

به لام هیچ که سم نه دی

خاوه ن ناوو نیشان

هیژای شم خه لات

جگه له لاوی کوردستان !

«هله له په که له دهره وه ی شانو هه لده ستیت و دهنگی گورانی
 «نازیز به هاره» دیت و که چیک و کوریک دینه ناو ژوری شانودا

چیروک بیژ : راوه ستن با بزانه
 شم هه رایه چی په بو چی په ... ؟
 هه موشتیک به که یفتان نی په ... !
 پنم بلین .. با تیکه هم ... شم چی په ... ؟
 په که له که نه جان : ده و ره بیینه .. !
 چیروک بیژ : چی بیینم ... ؟ !
 که نه کی تر : شایی مان .. بو خوشی په
 شایی په دل خوش ده کا
 شایی په گیان شاد ده کا
 شایی په له ش به هیژ ده کا

«له و کاته دا چیروک بیژ ده کاته سه ر شانو و ده لیت :»

چیروک بیژ : ده با شه باش ... با شایی بکه ین .

«هه موویان خه ریکی شایی ره شبه له که ده بن ... له و کاته دا
 شاعیر دیته ناو ژوری شانودا له ده وری شایی په که
 ده سوریته وه و شایی که ش هیدی هیدی دهرده چن له شانو له
 گه ل شاعیره که و چیروک بیژ ته نها ده مینته وه»

چیروک بیژ : نازیزان .. گوگرو بیینه ران .. نازانم به دل تان بو
 یا نه .. ؟ نه و هه موو کاره ساته ی له سه ر شم شانویه دا هاتی په
 پیش چاوتان .. شم کاره ساته چیروک نه بو .. چونکه له ناستی
 چیروک و به بیت و مه له که مانی نیمه ی کوندا نی په .. چیروک و
 مه له که مانی کون وا پیشانده دا که مه م بوزین دهری و لاس
 بو خه زال کاره سات ده بیینی و فره اد بو شیرین چیا
 ده تراشی ... گینچ خه لیل بو خه فسه د جه نگو و شه رده کا .. زین
 یاخی ده بی له باب و براو سه روه ت شیرین ته ختی سه لته نه ت
 ده ه ژینی بو فره اد خه زال بی هیژ ده بی و دهری بو لاس ..
 خه فسه د که مری خوی ده کاته نال و خزیمی خوی ده کاته بزمار
 بو نه سه ی گینچ خه لیل ... وه هامان زانیوه و گویمان لی بوه له
 لاوک بیژو شاعیر و چیروک بیژان ... به لام نه و کاره ساته ی نه و
 شه و مان دیت وا نه بو ... نه و شاعیره کون و گه روکه وه که نیمه
 سه ری سورماوه ...

بو شم نه فیندارانه له یاره کانیاں یاخی بوینه ... ؟

بو یارو نه فینداره کان ... یاره کانیاں به چی دین و خه ریکی یارو
 خوشه ویستی تر بن ... ده بیا شتیکی گرینگر دوزیبیانه وه .. وا
 بزانه نه وه شتیکی دیاره و بی ناوی هیشتا له سه ری بروم که
 چی هر وه کو میشکم ده لیت و و هه ست ده که م شم شاعیره

دهستی په کیان گرتوه .. هات وچون ده که ن و پره میرد «خانی»
و شاعیر له لای تری شانوه ستاون ...
کچه که : وا به هاره سروشت به رگی گویوه
فرمیسکی چاری کانی له زیر گلا وه ریوه
خور تیشکی میهره بانی به زهوی دابه شی وه
دلی بریندار بی دهرمان ته شه نه و ته زیوه
کورکه که : گویمان لی بو .. به دیاری بومان هاتوه خه لات چونکه
خاوه ن فیانین ..
بو فیان وا مان به سه هات
کارمان فیانه و پیشه مان فیان
خواردنمان فیانه و هه ناسه فیان
دهورن بمان بینن
خوین له دلمان دیته خوار
چی له دیاری بکه بین
دل پر برین و نازار
شاعیر : خه لاتی من دیاریه کی پاک و چاک
نم دی هیژای نه و دیاری په .. له م خاکه
که چی نه نگو هه میشه زیانتان فیانه
نم خه لات بو نیوه زور نه رزانه
کچه که : دلمان کوله کاکي برا .. دیاری بی که لکه
ته شه نه بوه برینمان ... دهرمانمان گره که
شاعیر : شوخی جوان پیشتر دو جور کچم دی
عاشیقی سروشت و ... عاشیقی لاو چاک
یه که ک عاشیقی یار بو
نهوی دی نه فینداری خاک
کچه که : هه فال ... هه فسه دت دی ... شیرینت دی
زینت دی و خه زالت دی
جیاوازی نه ماوه ... هه مویان لیکدراون
من هه فسه دم ... نه ز شیرینم
نه زم زین و نه زم خه زال
نه زم نیشتمانی شه پال
نه ز عاشیقی جیاو چلوم
نه فینداری دار به پوم
نه و که نجه م دهوی وه ک من کوشته بی
بوت په رستی نه کات و

فیانی له دلدا بو نه و شته بی
شاعیر : نه و جوره که نجه له کوی ی ده بینی ... ؟
کورکه که : برای شاعیرم ... من سه ودا سه رم
نه زم نه و که نجه ... من فیان په روهرم
من عاشیقی هه فسه دو زینم
خوشه ویستی خه زال و شیرینم
نه فینداری به فرو نازه لی چیا په کانم
نه ز چه تومه .. نه من لاسم
نه ز فه رهامم .. من گینچ خه لیلی که ساسم
دل م فره پان و به رینه
جیگای یارو مروفت و زمینه
نم دل ... دژی خو فیان و بوت په رستینه ... !
شاعیر : نه که روا بن ... روچه کانم
هیچ دهرمان نی په بو برینه کانتان
نوژداری نازار ..
نه نگونه به خوتان ... !
کورکه که : گوتمان ... دیاریه که ت نامانه وی
برینمان ته ره دهرمانی دهوی
شاعیر : راستی تان گوت ... نه ی که نجی نه به ز
دلی بریندار دهرمانی گره که
دیاری بی سو ده بودلی پر که ز
کچه که و کورکه که : دهرمان مان دهوی ... دهرمان مان دهوی
بودلی بریندار دهرمان مان دهوی
کچه که : دیاری بو چی په ... دلی پر برین
دهرمانی دهوی برینی دیرین
پیکه وه : دهرمان مان دهوی ... دهرمان مان دهوی
بودلی بریندار ... دهرمان مان دهوی
شاعیر : هیچ دهرمان نی په ... بو برینه کانتان
نوژداری دهرمانان وا له کن خوتان
کورکه که : هاواری نیمه ... بی مه به ست نی په
ده زانین برین دهرمانی چی په
پیکه وه : دهرمان مان دهوی ... دهرمان مان دهوی
بودلی بریندار دهرمان مان دهوی
شانو تاریک ده بی و ته واو